

De ouden heb ik ontvangen van den heer J. Wind Jr., te Zwolle, zijn nu al een maand of zeven in het terrarium. Aanvankelijk wil de grootste niets eten, maar later ging 't goed en is hij dik en vet geworden. Toch heb ik hem nooit zoo veel zien eten, 't lijkt me zeer vreemd, ik geloof toch niet, dat ze ook van planten leven. Ze zijn mooi geel gevlekt en missen hun vrijheid niet erg, dunkt mij, want ze zijn zeer rustig. Dikwijls zit er een of ook wel beide onder 't bakje, vaak ook kruipen ze half in den grond en gooien zoo de planten overhoop. Aan water hebben ze niet veel behoefte, ik heb ze zelden of nooit uit eigen beweging in 't bakje zien gaan. Zoo nu en dan doe ik hen er eens in als ze erg vuil zijn, 't kan nooit kwaad. Aan de andere dieren doen ze geen overlast, deze zijn ook heelemaal niet bang voor hen, alleen in 't begin wisten ze niet wat voor monsters het waren.

M. J. BLIJDENSTEIN.

Enschede, 6 Nov. 1902.

Nog iets aangaande de Kluit.

Het artikel over de Kluit, in afl. 1, jaarg. VIII, van de *L. N.* heb ik met veel belangstelling gelezen, te meer, omdat alles, daaromtrent vermeld, met mijne ervaringen en waarnemingen overeenkomt.

De heer Thijssse spreekt ook in zijn artikel over het dansen der kluiten en geeft daar het verlangen te kennen, aangezien nog geen boek hem daarop wees, dat ieder, die daartoe in de gelegenheid was, daarop eens zou letten.

Nog eens te herhalen, wat de heer Thijssse daaromtrent zegt, zou ons niet wijzer maken. Laat het genoeg zijn, hier volgens eigen waarnemingen mede te deelen, dat ik als kwajongen honderden malen de grappemakeryen der kluiten, waarop de heer Thijssse doelde, heb gadegeslagen. 't Zijn dan echte potsenmakers; vooral moesten we lachen, als er een zenuwachtig vlug trippelend kwam aanloopen, den kop schuin naar boven gericht en vast tegen de schouders gedrukt, dat was een echt koddig gezicht. De toch wel vlugge pooten konden dan haast het eenigszins voorover gebogen lichaam niet bijhouden, zoodat we telkens verwachtten, dat de vogel over den kop duiken zou. Doch dat zagen we nooit.

In mijn vorig opstel: „Uit een Reigerkolonie op Schouwen-Duiveland” wees ik er op, dat Zeeland niet is, wat men moerassig noemt, dat sluit nog niet uit, dat hier en daar nog wel een plas te vinden is, omzoomd door, vooral in het voorjaar, drassig weiland. In onzen polder dan lagen ook een paar dergelijke plassen, en elk jaar, lang na aankomst der Kieviten en tureluurs, waren er ook een drie- of viertal paren kluiten, steeds in de onmiddellijke nabijheid van den plas te vinden.

Natuurlijk, dat we ook op hun eieren vlamden, doch het duurde eenigen tijd, voor we die vonden. We zochten niet, waar ze lagen; wie zou ook een nest zoeken vlak langs het water; het kwam niet in ons op, daar te kijken; welke vogel zou immers zoo dom zijn, daar zijn nest te maken? De minste rijzing van het water toch moest het nest doen overstroomen.

En toch lagen de nesten er wel degelijk.

's Morgens was ik er met een makker op uit geweest, doch we waren een tiental passen van het water verwijderd gebleven 's Middags, met mijn broer er op uitgaande, kreeg deze het in zijn hoofd, om eens vlak langs het water te gaan loopen en zoo waar, op tien pas afstands van elkaar vonden we 3 nesten; twee met vier eieren en een met twee; allemaal zuiver. Dat was een buitenkansje.

Een volgend jaar vonden we weer een nest, doch de vogel zat te broeden. We lieten dus de eieren liggen en kwamen zoo nu en dan er eens naar zien. Doch zie, het water kwam hooger te staan en wij vreesden, dat het nest zou overstroomen. Doch dat gebeurde niet. Op het laatst lag het als een eilandje boven het water uit; de vogels hadden dus hetzelfde gevreesd als wij, doch zichzelf raad geschapt, waar wij den ondergang tegemoet gezien hadden. Eerst had het nest met den grond zoo goed als gelijk gelegen; toen het water weer gezakt was, zagen we, dat het een hoogte had van 15 tot 20 c.M.; voor ons onmerkbaar hadden ze dus het nest aldoor opgehoogd. Dat we het mooi vonden en er over verbaasd waren, zal wel niemand betwijfelen.

Als de eieren op het punt van uitkomen waren en we naderden het nest, dan waren ze zeer boos en vlogen,

zenuwachtig met de vleugels slaande, de pooten er zoo maar bij neerhangende, om ons heen, zoo dicht, dat we ze soms bij de pooten meenden te kunnen grijpen, onder het uitstooten van hun welbekend geluid. Begon er zoo één, dan waren, daar ze vlak bij elkaar woonden, de andere kluiten er ook dadelijk bij. Zelfs werkte hun angstgeschrei aanstekelijk op de andere vogels en eerlang schreeuwde alles, wat vleugels had en vloog de heele moerasvogel-familie boven en om ons heen. Overkwam ons dit in Mei, als wanneer de vogels niet meer gestoord mochten worden, terwijl dit toch wel eens gebeurde, dan verwenschten we de misbaarmakers in het diepst onzer ziel, daar ze den veldwachter, die niet ver vandaar woonde, zelfs in zijn middagdutje onze aanwezigheid op verboden terrein verrieden. Al gauw zagen we dan een bewuste groene deur van een bewust wit gekalkt huis opengaan en wie onzer dan nog zoo brutaal was, er langer naar te kijken, zag al spoedig een verrekijker op zich gericht, wat ons noopte, hals over kop op de vlucht te slaan.

Haarlem, Duivenvoordestraat 94.

J. VIJVERBERG.

Harpyia bifida.

Op den 14en Augustus j.l. ving ondergeteekende, onderwijzer, tegen een wilg zittend, een *Harpyia bifida* Hbn ♂, een volmaakt ongeschonden exemplaar, blijkbaar zoo uit de pop. Daar ik rupsen wilde kweeken, heb ik haar gedwongen tot leggen, doch de eieren zijn onbevruucht; daardoor ziet het exemplaar er afgevlagen uit. Daar Ter Haar opgeeft, nooit in het Westen gevangen, alleen in Gelderland, Overijssel, N.-Br. en Limburg, zoo hoop ik, dat u deze zeldzame vangst in uw tijdschrift wilt vermelden.

Het exemplaar is ter controleering beschikbaar.

Rotterdam.

R. VLASBLOEM.

Nachtegaal en Nestkastje.

In de laatste jaren deed zich in 't voorjaar steeds een nachtegaal in mijn tuin hooren, evenwel slechts korten tijd. Ik schreef het toe aan de omstandigheid, dat het paartje geen geschikte broedplaats kon vinden of door eksters, gaaijen, katten of ander roofgedierte verontrust, een veiliger broedplaats had opgezocht.

Wél had ik steeds nestkastjes achter in den tuin aan boomen bevestigd, doch die werden voor een deel door zwartkop mees, spreeuw en ringmusch bewoond.

Dit jaar kwam in April weder een nachtegalenpaar, en tot mijn groote vreugde, maar ook tot mijn verwondering bemerkte ik, dat ze hun intrek in één der nestkastjes namen en wel in een, dat drie meter hoog aan een berk is bevestigd. Nacht en dag zingt de man zijn heerlijk lied en verschaft mij en mijne bureu een welkom concert. Komt het meer voor, dat een nachtegaal zoo hoog broedt? Zijn natuurlijke aanleg is toch, om zijn nest zeer laag bij den grond te bouwen.

Heerde, 7 Juni 1903.

VAN HEEKEREN.

Ter overname aangeboden: Een verzameling Indische vlinders groot 150 exemplaren tegen f30.— Te bezichtigen bij den heer G. de Bruin, Ramstraat 25, Utrecht, des Maandags, Dinsdags- en Donderdags avonds na 7 uur.

Ter overname aangeboden: Twee aquariums van 90 en 120 L. inhoud, resp. op teakhouten en ijzeren tafel.

A. J. Buis.

Stationsweg 43, Rotterdam.

Prijsofgave gevraagd van dwergmuizen (1 paar of 1 ♂ 2 ♀ en hazelmuizen dito.

AREND L. HAGEDOORN.

Villa Henriëtte, Santpoort.

Gevraagd: Jonge rivierkreeften, liefst een stuk of zes, in ruil voor een vliegende Hagedis, Leguaan, Gecko of Indische slangen, biddende roofofsprinkhaan of vogelspin naar keuze.

Doetinchem.

J. J. LEIJS.

Rivierkreeften zijn niet inlandsch.